

SPALIS 1979 OCTOBER

SKAUTU AIDAS

SPALIS 1979 OCTOBER

SKAUTU AIDAS

USPAS497-840 Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas

Isteigtas 1923.III.15 Šiauliuose, Lietuvoje

Leidžia LSS Tarybos Pirmija

Prenumerata: metams - \$5.00, pusei metų - \$3.00, atskiro nr. kaina - 50c.
 Garbės prenumerata - \$10.00, garbės leidėjo prenumerata - \$25.00.

Redakcinė skiltis: s. Antanas Dundzila, v.s. Alė Namikienė,
 v.s. Antanas Saulaitis, S.J., s. Juozas Toliušis, v.s. Balys Vosylius,
 v.s. Bronius Žalys - skilties narys Australijoje

Medžiagą siųsti SKAUTŲ AIDAS
 7220 So. California Ave.
 Chicago, IL 60629

Administratorė: v.s. Malvina Jonikienė
 6346 So. Washtenaw Ave.
 Chicago, IL 60629

SKAUTU AIDAS — THE SCOUTS ECHO

A Lithuanian youth Magazine, published monthly except July and August by The Lithuanian Scouts Association. Not for profit Illinois Corporation.

Subscription \$5.00 yearly, \$3.00 halfyearly, single copy 50c.

Second Class postage paid at Chicago, Illinois.

• Office of Publication

SKAUTU AIDAS
 6346 So. Washtenaw Ave.
 Chicago, IL 60629

• Editor in Chief — Juozas Toliušis

7220 So. California Ave.
 Chicago, IL 60629

• Managing Editor — Malvina Jonikienė

6346 So. Washtenaw Ave.
 Chicago, IL 60629

Viršelyje: Lituanicos modelis stovykloje

TAIP NĖRA

Ištraukęs gegužės mėn. Skautų Aido numerį, nuliūdau. Ir kodėl? Šio numerio 17 psl., kur padėtas nano su visais titulais parašas, išūrint aukštyn penktą eilutę yra **DIDELĖ KLAIDA**. Rašiau: „Štai — ateinantį kovą turėsime dešimt metų, kai visam laikui atsisveikinom su broliu Stepu Kairiu...“ Padarė, kad jau atsisveikinom. Taip nėra. Jis mirė 1970 metais kovo 25 d. Manau, kad tos datos nevertėtų pamiršti nė „Skautų Aidui“, kuriam brolis Stepas pramynė čia pačius sunkiausius kelius.

Č. Senekvičius

UŽSISAKYKIME SKAUTŲ METRAŠTĮ

Venezuelos Lietuvių Kultūros Fondo sudarytas skautų Metraščio leidimo komitetas, kuris ateinančių metų pradžioje išleids iliustruotą skautų veiklos Metraštį Venezueloje.

Mūsų tautiečiai, gyvenantys visuose pasaulio kraštuose, yra maloniai prašomi prisidėti prie

skautų Metraščio išleidimo. Ypatin-gas prašymas skiriamas broliams ir sesėms skautams, jų tėveliams, globėjams bei rėmėjams.

Metraščio kaina su persiuntimu 10 U.S.A. dolerių („bankinis“ čekis). Čekius prenumeratai siųsti L.K.F. kasininkui vardiniai šiuo adresu:

Julius Vaisiunas
 Av. Cota 905, Qta Ali
 Los Laureles, El Paraiso
 CARACAS 102, Venezuela
 America del Sur

Iš anksto visiems didelis ačiū už paramą ir bendradarbiavimą mūsų mažai Venezuelos Lietuvių Bendruomenei.

s. J. Menkeliūnas,
 Skautų Metraščio leidimo komiteto
 ir Venezuelos Lietuvių Kultūros
 Fondo Pirmininkas

MIELA SESE MALVINA,

Visų pirmiausia — nuoširdžiai sveikinu Jus, linkėdama sėkmės Skautų Aido administratorės pareigose. Ačiū, — Skautų Aidą gauname ir per jį galime ne tik sužinoti, kaip ir ką veikia mūsų broliai ir sesės pasaulyje, bet taip pat džiaug-

tis sėkmingais vienetų įvykiais.

Džiaugiuosi, kad gegužės mėnesio numeryje buvo ir apie mus parašyta, paminėta.

Priimkit mūsų sveikinimus ir perduokite juos taip pat visam S.A. štabui. Budžiu!

Jūsų ps. Eug. Bacevičienė,
 Palangos viet-jos vietininkė,
 Sao Paulo, Brazilija

ĮSIGYKIME VILNIAUS U-to MEDALĮ

Akademiniis Skautų Sąjūdis paminės mūsų tautai svarbią Vilniaus Universiteto 400 metų sukaktį, išleisdamas sukaktuvinį medalį, kuriam projektą yra paruošęs skulptorius Vytautas Kašuba. Vienoje medalio pusėje yra Vilniaus Universiteto rūmų vaizdas, antroji medalio pusė sukurta pagal Universiteto senąjį antspaudą.

Medaliai bus nukalti iš bronzos, sidabro ir, iš anksto užsisakius, iš aukso. Bronziniai ir sidabriniai medaliai pasirodys šių metų rudenį. Iš gauto pelno planuojama išleisti knygą anglų kalba apie Vilniaus

PERKELTA į 21 pusl.

Vadovo įnašas rytojaus piliečių auklėjime

Vadovo darbas visuomeniniame gyvenime nėra menkesnis už kitus uždavinius. Žinoma, būti skautų vadovu ar skaučių vadove nėra taip garbinga, kaip būti miesto burmistru ar senatoriumi, bet tam tikra prasme jis svarbesnis už minėtuosius, nes jis gyvas, giliai prasmingas, lietuviškas.

Vadovo ir vadovės rankose yra mažieji lietuviai to amžiaus, kada jie labai imlūs, lankstūs ir per skautų sąjūdį gali gražiau ir pilniau augti.

Svarbiausias vadovo įnašas yra bendruomeninis jausmas, tai yra bendros gerovės nuovoka, kurią kiekvienas įgauna, būdamas skautų vieneto nariu, kadangi kiekvienas darbelis, kiekviena apsiimta atsakomybė yra viso būrelio, visų geras darbelis visumos naudai.

Antra, skautai ir skautės išmoksta sutartinai dirbti ir suprasti, kad didesni darbai atliekami bendradarbiaujant. Jie taip pat pratinasi organizuoti savo jėgas kartu su vadovu, paklusdami bendram planui ir veikdami pagal savo sugebėjimą.

Toliau, vadovas ir vadovė sukelia vaikuose tikrovės jausmą, lavindami juos stebėti, įsidėmėti, atverti akis ir ausis, kad galėtų matyti visas aplinkybes, sugebėtų spręsti pagal sąlygas ir išmoktų visa tai kitiems paprastu būdu išaiškinti.

Pagaliau, vadovas ir vadovė perteikia nemažą teigiamos nuotaikos, sveiko optimizmo, pagrįsto tikrove, nes skautuose išugdomas pasitikėjimas savimi, išmokstama matyti tie 5% gero kiekviename dalyke ir kiekvienu atveju, išmokstama teigiamai įvertinti, tikėti tuo, kas užsibręžta.

Tuo būdu vadovas ir vadovė nepaprastai daug prisideda prie to, kad būtų išauklėti rytojaus piliečiai, o ypatinai asmens, geri ir nuoširdūs lietuviai.

GELEŽINE RANKA VALDYTI NESĖKMINGA

Išmintingas vadovas:

a. padeda savo grupei suprasti, kodėl ji renkasi, ko siekia;

b. supažindina narius su metodais, kuriais sėkmingai dirbama org-jose, ir leidžia jiems pasirinkti savo būdą;

c. paakina narius, kad pastebėtų gabumus, pajėgas savo tarpe. Net ir tyčiausias narys gali turėti vertingų galimybių;

d. ragina savo grupę tam tikrais tarpais peržvelgti savo veiklą ir pasisakyti, ką ji jaučia, galvoja;

e. stengiasi įpratinti narius priimti naujas mintis ir ieškoti naujų narių; taip pat laikytis drausmės siekiant tolimų tikslų, mokytis iš nepasisekimų;

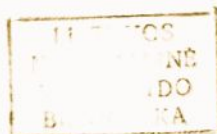
f. kviečia kurti naujas komisijas naujiems darbams, kurios, atlikusios uždavinį, pasitraukia;

g. žinodamas, kad žmonės nevisuomet tuojau pasisako, siūlo pagalvoti; jis nespaudžia sakyti to, kas neturėtų būti viešai sakoma;

h. ramiai žiūrėdamas į tai, kad žmonių nuomonės skiriasi, stengiasi nuraminti narius, kad nesijaustų kalti;

i. jis jautrus, tačiau ne tiek gria, kiek pripažįsta nuopelnus; neperkrauna narių žiniom, darbais iš karto; jis nerūstauja, nepamokslauja, neteisias, ramiai žiūri į žmonių išsišokimus.

j. prieina prie visko konstruktyviai, kad ir pavyzdžiui: „Šiandien, įdomu, susirinkimas nebuvo toks bendras, kaip pereiną kartą“, vietoje „Šiandien keli nariai neleido kitiems išsižioti“.

**AKIMIRKOS IŠ
LITUANICOS TUNTO SUKAKT. ŠUEIGOS** G. Plāčo nuotraukos

Sakoma, kad Čikaga — tai Amerikos lietuvių sostinė. Todėl ir nenuostabu, kad Brolijos tuntų eilėse Čikagoje veikianti Lituanica užima ypatingą vietą.

Visų pirma, savo narių skaičiumi Lituanicos tuntas visą laiką vyrauja ne tik Brolijoje, bet ir Lietuvių Skautų Sąjungoje. Vienu metu tunto sąrašuose skaičiuota virš 400 skautų: kito tokio vieneto LSS sudėtyje nėra! Šis skaičius liudija didelį Lituanicos įnašą lietuvių visuomenei, nes juk šio dydžio tuntų nedaug galėjo būti net Lietuvoje.

Istoriškai žiūrint, tuntas išsivystė iš pirmojo Lietuvių Skautų Sąjungos vieneto JAV-se, kai 1949—1950 m. laikotarpiu Amerikos lietuvių sostinėje pradėjo spiestis dypukų stovyklas palikę naujieji imigrantai. Kaip tik tuo metu Brolijos vadovai, gražiai bendradarbiaudami su sesėmis (akademikai skautai tada buvo Brolijoje ir Seserijoje), sudėjo pagrindus tuntui, kuris visam laikui liko kertiniu Čikagos skautiškosios šeimos nariu.

Tunto skautiškos veiklos glėbyje išsivystė ir kelios kitų skautiškų vienetų užuomazgos, vėliau viešumoje pasirodžiusios naujais skautiškais vardais, nauja veikla, kitos — net už Sąjungos ribų.

Trisdešimties metų veiklos perspektyvoje Lituanica sušvinta ir eile kitų įdomių bruožų.

Aišku, kad tų bruožų kraityje randame pačią tunto pradžią, kuri siejasi su JAV-se lietuvių skautų kūrimosi duomenimis. Skaitytojui reikia paduoti į pirštus to siūlo galą, kuriuo atseksime pačią tunto veiklos užuomazgą. Bendrai imant, Lituanicos trisdešimtmetis yra ypatingas ir skautybei ir visuomenei, nes čia išryškėja vienas mūsų didžiųjų pasisekimo džiaugsmų: net po 30 veiklos metų svetimame krašte Lituanicos jaunimas, tėvai ir visuomenė be nuovargio žymių ryžtingai tebežiūri į ateitį!

Formaliai kalbant, Lituanicos tunto vardas Lietuvių Skautų Brolijos registruose atsirado 1951 m. sausio 15 d. Tą dieną iki tada veikęs Čikagos Žalgirio tuntas buvo pavadintas Lituanica. Reikia pastebėti, kad su šiuo vardo pakeitimu, kaip kam galinčiu atrodyti ir nereikšmingu, buvo padarytas įžvalgus pedagoginis posūkis. Naujasis vardas labai teisingai ir taikliai sukaupė dėmesį savajai aplinkai Čikagoje, jau prieš mūsų atvykimą granito skulptūra atžymėtai Marquette Parko aikštėje, gi nuo Lituanicos žygio 1933. metais — kiekvieno lietuvių širdyje. Naujasis vardas su pasididžiavimu, su Amerikos lietuvių pastangų įvertinimu ir užtarnauta pasaulinio mąsto sensacija tebekalba apie Dariaus ir Girėno žygdarbį mūsų ateities skautų kartoms, augančioms Čikagoje. Savo realizmu, Čikagoje įleistomis šaknimis ir vaikui lengvai suprantamu pavyzdžiu Lituanicos žygis šiandien nusveria svarbų ir garbingą, bet prieš beveik 600 metų įvykusį Žalgirį.

Sekant tuo istorijos siūlu tolyn į praeitį, Žalgirio tunto steigiamoji sueiga įvyko 1949 m. rugpjūčio 25 dieną. Tuo metu naujas tuntas skaičiavo 102 skautus... Dar vienas šuolis praeitin ir atsistojame prie Lituanicos tunto pačios pirmosios kibirkšties: 1948 m. lapkričio 7 d. paskiltininkio Liūto Griniaus iniciatyva buvo sušaukta steigiamoji Čikagos skautų sueiga, kurioje dalyvavo 5 sesės ir 6 broliai. Čia susikūrė brolių Sakalų skiltis ir sesės Lapės. Ar šis momentas nesutampa su beveik lygiai prieš 30 metų Vilniuje įvykusia pirmąja lietuvių skautų sueiga 1918 m. lapkričio pirmąją?

Įdomu ir tai, kad pirmuosius 12 metų tuntas veikė, palyginus, toli nuo centrinės Brolijos vadovybės. Pradėjus kurtis Amerikoje, Brolijos Vyriausi Skautininkai gyveno JAV Atlanto pakrastyje ir Kanados Toronte. 1961 m. LSB Vyriausio Skautininko pareigas perėmus Čikagoje gyvenančiam tunto nariui Eugenijui Vilkui, Lituanica atsidūrė „sąjunginių“ reikalų arenoje ir pasirodė Brolijos bei Sąjungos vadovybėms išugdžiusi daug gabių, ankščiau nematytų darbuotojų. 1961 m. žymi šio etapo pradžia, nes po E. Vilko vien LSB Vyriausių Skautininkų pareigose sėkmingai dirbo šie Lituanicos ilgamečiai vadovai: Bronius Juodelis, Vladas Vijeikis ir Sigitas Miknaitis. Tai irgi savotiškas rekordas!

s. A. Dundzila

REIKŠMINGOS SKRIDIMO SUKAK- TYS

Šiuo metu daug girdime, skaitome ir televizijoje matome apie aviaciją. Čia noriu trumpai suminėti istorinės reikšmės įvykius, kuriais visi žmonės gali džiaugtis ir didžiuotis.

1978 gruodžio 17 d. buvo minima 75 metų sukaktis, kai broliai Wilbur ir Orville Wright pakilo į orą ir paskrido savo pastatytu lėktuvu. Tai buvo pirmas žmogaus skridimas su sunkesniu už orą lėktuvu, varomu motoro jėga. Jie net 4 metus dirbo, darė bandymus su savo statytais sklandytuvais prie Atlanto pakraščio, Kitty Hawk, N.C. smėlynuose, kol jų motorinis lėktuvas, žmogaus vairuojamas, pakilo į orą. Pirmasis skridimas truko apie 12 sekundžių, nuskrusta apie 120 pėdų atstumas. Ši rekordinį — istorinį skridimą atliko Orville Wright. Tą pačią dieną antrasis brolis, Wilbur, nuskrido 175 pėdas. Vėliau per 59 sekundes nuskrusta net 852 pėdos...

Po šių sėkmingų skridimų jie nusitėpė savo lėktuvą prie namuko, kuriame dirbo ir gyveno. Tačiau tuo metu pūstelėjo stipriau vėjas, lėktuvą kiek pakėlė, pavertė ir

sudaužė. Sudaužytą lėktuvą mūsų aviatoriai susikrovė ir parivežė į savo gyvenvietę, Dayton, Ohio. 1948 m. lėktuvą paėmė globoti Smithsonian institutas Washington. Ten jis ir dabar muziejuje kaba. Kai buvau prieš kelis metus Washington, lėktuvą mačiau: labai įspūdingas reginys, labai įdomus muziejus!

Jau seniai, seniai, net prieš 10 metų, pirmas žmogus nusileido ant mėnulio! Tai įvyko 1969 liepos 20 d., kai astronautas Neil Armstrong išlipo iš Amerikos pastatyto ir paleisto erdvėlaivio, techniškai vadinamo „Lunar Module“. Statydamas ant mėnulio paviršiaus koją, Armstrong pasakė: „Vienas mažas žingsnis žmogui, bet didelis žingsnis žmonijai“. Kiek vėliau mėnulyje išlipo kartu atskirdęs antras astronautas, Edwin Aldrin. Trečiasis ekspedicijos narys, Michael Collins, tuo metu skrido atskiru „laivu“ orbitoje aplink mėnulį; jis nenusileido. Po 21 valandos mėnulyje Armstrong ir Aldrin pakilo nuo mėnulio, prisijungė prie Collins ir visi laimingai grįžo į Žemę.

1979 birželio 12 d. anksti ryte Anglijoje pakilo į orą labai keistai atrodantis lėktuvas, su ant dviračio sėdynės sėdinčiu žmogum, Bryan Allen. Už 2 val. 40 min. Bryan Allen tapo pasaulio įžymybe, vien

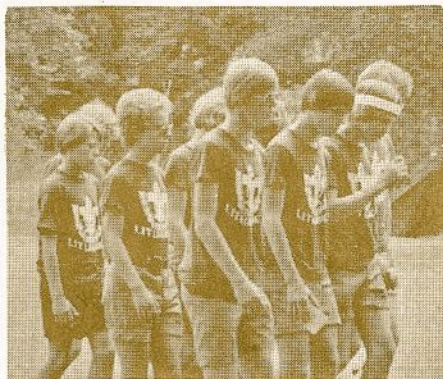
savo jėgomis perskridęs vadinamą Anglijos kanalą — 22 mylias jūros vandens tarp Anglijos ir Prancūzijos. Joks kitas žmogus taip toli dar nebuvo nuskridęs vien savo jėgomis — dviračio pedalais bei grandinėmis sukdamas propelerį! Jo lėktuvą suprojektavo ir pastatė Dr. Paul MacReady, žinomas sklandytojas ir aeronautikos specialistas. Lėktuvas vadinosi „Gossamer Albatross“, nes albatrosas yra didžiausias dabar gyvenantis vandenų paukštis; albatrosai perskrenda net vandenynus.

Prie lėktuvo statybos prisidėjo didelė JAV DuPont įmonė. Visas lėktuvas yra labai lengvos konstrukcijos, sveria tik 90 svarų, o sparnų plotis apima 96 pėdas; šio lėktuvo sparnai yra platesni negu plačiai vartojamo turbininio DC-9. Lėktuvas pastatytas iš anglies, plastinės masės ir vadinamos „styrofoam“ medžiagos, kad būtų labai lengvas ir pakankamai stiprus atlaikyti tokią kelionę. O pačią kelionę per kanalą paskatino britų turtuolio Kremer pažadėta dovana — \$200,000 pirmajam skridimui žmogaus (ne motoro!) varomu lėktuvu iš Anglijos į Prancūziją.

Prieš 75 metus stengtasi panaudoti motorų jėgą skridimui ore. Prieš 10 metų — milžiniškų pramonės ir mokslo pastangų dėka, JAV valdžiai paskyrus bilijonus dolerių, apsilankyta mėnulyje. O šiais metais — vien žmogaus jėgomis perskrista iš Anglijos į Prancūziją! Su įdomumu lauksime naujų rekordų ir kitų, reikšmingų sukakčių.

Tomas Dundzila,
Lituanicos tuntas

Dariaus-Girėno skiltis "Lituanica 30" stovykloje

DARIAUS-GIRĖNO DRAUGOVEI 26 METAI

Dariaus ir Girėno oro skautų draugovė įsisteigė Chicagos Lituanicos tunte 1953 metais. Pirmasis draugininkas buvo v.sl. R. Penčyla; vėliau vadovavo s. M. Jakaitis, s. J.

Šalčiūnas, v. sl. R. Damijonaitis, ps. R. Štrikas, v.sl. P. Šalčiūnas, v.sl. J. Grabauskas, v.sl. R. Račiūnas ir kiti.

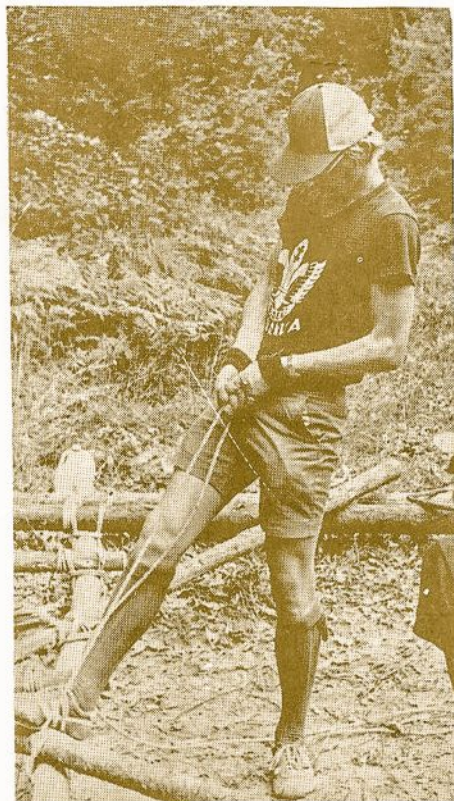
Kas metai mūsų draugovė stato lėktuvų modelius, o viena iš mūsų metinių iškylų būna paskraidyti mažais vieno propelerio lėktuvais. Ši iškyla — mūsų mėgiamiausia.

Su Lituanicos tunto pagalba oro skautai įsigijo sklandytuvą. Jį buvome nusivežę į dvi stovyklas Rake, bet nelabai gerai mokėjome juo skristi: porą sykių buvo sulaužytas. Dabar jis išardytas, kol nutarsime, ką su juo daryti.

1973 m. Rake ir Jubiliejinėje stovykloje oro skautai laimėjo pirmą vietą konkursuose. 1978 Tautinėje stovykloje irgi laimėjo pirmą vietą, bet šioje (1979) stovykloje dalyvavo tik viena oro skautų skiltis.

Dabar draugovei vadovauja s. J. Kirvelaitis, jo pavaduotojai yra sl. D. Balzaras ir sl. A. Lintakas.

T. D.

Brolis Dundzila riša Lituanicos stovyklos var-tus.

A. Remeikio nuotr.

Vis plačiau plinta žinios, kad po dešimtmečių veiklos vieno lietuvių tunto kelios draugovės buvo įregistruotos amerikiečių skautų Boy Scouts of America organizacijoje. Norint geriau suprasti šį žingsnį, persikelkime mintimis į fiktyvų tunto vadijos posėdį, kuriame šis nutarimas padarytas...

— Broli tuntininke, mūsų tuntas puikiai veikia, yra vienas didžiausių Brolijoje, bet ir vienas iš nedaugelio, dar neregistruotų pas amerikiečius skautus. Mes esame atsilikę. Siūlau nedelsiant užsiregistruoti BSA, — išpylė jaunas, pilnas skautiško entuziazmo skautininkas.

— Įdomu, labai įdomi mintis, pasvarstykime, — atsakė tuntininkas. — Įsiregistravus atsidarytų platesnės skautavimo galimybės... Juk ir naujai išrinkta Sąjungos vadovybė metų pradžioje pasisakė

už sustiprintą skautavimą, bendradarbiavimą su kitataučiais! Esame vienos skautiškos šeimos nariai... Kas šiuo reikalu norėtų pasisakyti?

Žodžio paprašė žilas skautininkas:

— Ir aš pritariu registracijai, bet galvoju, kad reikia registruotis ne pas amerikiečius, o pas latvius skautus. Latviai ir lietuviai yra brolių tautos. Kai aš Lietuvoje tarnavau pasienio policijoje, tai latvių sienos beveik saugoti nereikėjo, tokie draugiški santykiai buvo. Mano bendradarbiai, saugoję sieną su vokiečiais ir lenkais, pasakoja, kad ten, oho, visokių nakties žaidimų būdavo... Ir kraujo nutekdavo...

— Ne, ne! Su latviais skautais mums nėra ko žengti koja kojon, — priešinosi vidutinio pilvuko plikas skautininkas Mazgelevičius, su trumpinės pavardę į Magelis, vaikų dabar pravardžiuojamas Mister Magoo vardu. — Jeigu registruotis, tai siūlau registruotis dviejose skautų organizacijose: pas amerikiečius, nes Amerikoje gyvename, ir pas ukrainiečius, nes jie prielankiausi lietuviams ir, po vienos didelės nelaimės nakties žaidimo metu, turi gerus draudimus. Latvių skautų mūsų mieste net nėra!

— Man, I don't have time for three outfits, — pašoko jaunas vyresnis skiltininkas. — Let's, kaip sakoma, re-džis-te-ruo-tis su BSA, ir tai bus vėsu!

— Jei čia nėra latvių skautų, tai įsiregistravę galėsime įkurti bent vieną jų skiltį! Dabar, būdami tik lietuviai skautai, negalime kurti latvių skautų, — garsiai galvojo dar vienas vadijos narys, visados pasiruošęs steigti naujus vienetus.

— Bet su latviais nesusikalbėsime, nemokame latviškai! Aš tik du posakius žinau: zirgo galas ir...

— Ne zirgo galas, bet zirgo galva, — greitai įsikišo buvęs Latvijos pasienio policininkas. — Geriau taip iš vis nesakyk, latviškai tai beveik keiksmazodis...

— Taigi, latviškai nemokame, — nenusileido pirmasis, — o su amerikiečiais būtų visai lengva: visi angliškai kalbame! Aš dirbu su keliais ukrainiečiais, tai žinau, kad ir su jais vargo nebus: visi anglišku akcentu kalba ukrainietiška ir su ukrainietišku akcentu gerai angliškai kerta...

— O kodėl iš viso reikia registruotis? — paklausė gale stalo sėdintis ir protokolą rašantis posėdžio dalyvis.

— Broli tuntininke, broli tuntininke, aš jam atsakysiu! Prašau leisti man paaiškinti, — čirškė pasiūlymą padaręs vadijos narys. — Visų pirma, papigintai gausime amerikiečių vaikų žurnalą; juk visi žinome, kad mūsų jaunimui trūksta tinkamos spaudos. Skautų Aido niekas neskaito, kiti lietuviški laikraščiai neįdomūs, per sunkūs... Antra, kiekvieną vasarą su amerikiečiais skautais galėsime vieną savaitgalį stovyklauti Marquette Parke: dabar, pabrangus benzinui, nereikės važiuoti į Raką. Trečia, bus lengviau susikalbėti, tai esu ant savo kailio patyręs! Kai kur pasakai „Lithuanian Scouts“, dažnai tau atsako: „What? Lutheran Scouts??? Never heard of them!“ Priklausant amerikiečiams, bus trumpa ir aišku: vadinsimės kokia nors By-Es-Ei, Trūp Uan-tū-tsry! Klausykite toliau: vadovai gaus BSA laipsnius ir galės lankyti BSA kursus; kai kuriems vadovams BSA net algas moka! Penkta, vaikai jau sunkiai beištaria tunto vardą; BSA Troop 123 bus ir lengviau ir trumpiau. Ir, būdami BSA vienete, galėsime daug geriau atstovauti lietuviams amerikiečių tarpe... Ar reikia dar daugiau įrodymų?

Matydamas, kad reikalai kom-

plikuojasi ir šakojasi, tuntininkas pasiūlė kompromisą:

— Hmmm, aš manau — jei registruotis, tai jau geriau pas latvius. Nemokėdami latviškai, juk susikalbėsime angliškai. Latvių skautai jau daug metų registruoti pas amerikiečius skautus: priklausydami latviams, priklausysime ir BSA; bus ne tik broliškas tautų bendravimas, bet ir visos BSA gėrybės! Ukrainiečiai juk net BSA nepriklauso ir, nors būdami skautai, išgalvotais sakalų vardais vadina...

— Genialus pasiūlymas! Du žvirbliai vienu šūviu: priklausydami latviams, būsime užsiregistravę ir BSA, — kažkas sušuko.

— Jau labai ilgai šį reikalą svarstome, siūlau balsuoti, — ramiai pareiškė skautininkas Magelis.

Pravedus balsavimą paaiškėjo, kad dauguma pasisakė už registraciją pas amerikiečių ir ukrainiečių skautus. Už kelių savaitių tėvams buvo išsiuntinėtas laiškas su BSA įstojimo pareiškimais. Registracija pas ukrainiečius šiuo metu dar yra užkliuvusi, nes ukrainiečiai prižadėjo registracijos prašymus paruošti lietuviškai, tik naudojant ukrainietiškas raides. Kai tik rasime spaustuvę, kuri šį užsakymą atliks, tunto vadijos nutarimas bus pareigingai vykdomas. Atrodo, kad lietuviai turės pilną autonomiją ir pas amerikiečius ir pas ukrainiečius skautus... Good deal!

* * *

Beje, jeigu registruojamės kitų skautų organizacijose, tai kam rinkome naują lietuvių skautų vadovybę???

Antanas Dundzila

KODĖL AŠ NORIU BŪTI VYR. SKAUTĖ?

Kai aš buvau maža pauktytė, visuomet norėjau būti vyresnė skautė. Man atrodė, kad yra linksmas gyvenimas pas vyr. skautės: be problemų, be rūpesčių. Taip galvojau iki šio laiko. Dabar aš, būdama vyr. skautė kandidatė, žinau, kad vyr. skautės turi daug pareigų.

Vyr. skautė turi būti entuziastinga, visuomet šypsotis ir būti geru pavyzdžiu jaunesnėms sesėms. Aš noriu parodyti jaun. skautėms, kaip tikrai malonu ir lengva vykdyti skaučių įstatus, kai dirbi linksmiai su šypsena. Kai pasidarai vyr. skautė, tai prižadi visą gyvenimą palaikyti ryšius su Lietuvių Skautų Sąjunga.

Vyr. skautės nėra tik iškylautojos ar stovyklautojos. Jos yra gyvas ženklas, kad lietuviybė egzistuoja ir dar toliau tęsis. Jos nekalba tarp savęs apie kokius žaidimus, bet apie tai, kaip jos gali Lietuvai padėti. Aš labai karštai myliu tėvynę Lietuvą ir noriu, kad ji kuo greičiau būtų išlaisvinta. Aš noriu su kitom vyr. skautėm pasitarti ir pakalbėti apie gilesnius klausimus, kaip religija, lietuviybė ir kiti svarbūs klausimai.

Vyr. skautė yra Lietuvos ateitis, ir aš noriu būti aktyvi dalis tos ateities. Aš to galiu siekti, dirbdama su vyr. skautėms.

Vienas iš praktiškesnių darbų vyr. skautei būtų dirbti su jaunesniosiomis. Kai dirbi su jaun. skautėm, gali joms padaryti įtakos mylėti tėvynę, mokytis lietuvių kalbos ir t.t. Taip pat galima joms parodyti, kiek daug gerų dalykų skautija joms gali duoti. Gali joms parodyti savo entuziazmą ir savo gerą nusiteikimą.

Todėl būti vyr. skaute yra labai sunku. Yra daug pareigų ir rūpesčių, bet aš vistiek labai noriu tapti vyr. skaute. Aš noriu priimti visas pareigas ir rūpesčius, nes aš noriu padėti skautybei egzistuoti dar ilgai, ilgai.

R. B.
New Jersey

Gražinos vyr. skaučių būrelis su viešnia -
tuntininke v.s. O. Zailskiene 1947 metais -
Ingolstadte, Vokietijoje.

VYRESNIOJI SKAUTĖ

Amžiais jai sukrautas linažiedžių
drobių kraitis,
Ar ji eitų pievų, girių, kalnų takeliu,
Ar riedėtų grindiniu, ar lėktų
lėktuvu . . . —
Guostųsi Eglutės amžinai žaliu spy-
gliu . . .
Kelias, lyg našlaitės kamuoliuko
siūlas, nebeturi baigtis,
O per kliūtis verždamasis — visada
skambėtų garsu savu.
v.s. Juozė Vaičiūnienė

Omahos vyr. skautė T. Gaidelytė veda laužą
Romuvos stovykloje

LIAUDIES

TAUTINIO ORIGINALUMO RAŠTAI IŠRAIŠKA

Ar nesate, Sesės, grožėdamosios drožiniu arba audiniu, galvojusios:

— Koks gražus raštas! Abi rankšluosčio pusės savotiškai puikios! O kaip žmonės medyje išpiausto tokius vienodus trikampučius, tikrai nesuprantu.

Girdėjome, kad raštų motyvai turi vardus, bet jų nežinome, nes netenka tiesiogiai susitikti su audėjomis arba drožinėtojais. Tačiau neabejoju, mėlai įsidėmėtume pavadinimus, jei pasitaikytų proga.

Kartą man teko nuvykti į tokio ratelio popietę, kurio kiekviena narė pažadėjo atnešti ką nors tipišką kuriai nors tautai.

Ant greitųjų paėmiau lovatiesę, rankšluostį, kaklaraištį, koplytėlę ir kryžių su suklupusia lietuvaite papėdėje.

Audiniai perėjo per rankas ir buvo tinkamai įvertinti ir pagirti; teliko medžio drožiniai.

Tikiuosi, kad man atleisite už nemokslinį aiškinimą, ypač kai svetimtautės paskui tvirtino, jog jo nepamirš.

Pabrėžusi, kur ir kodėl koplytėlės ir kryžiai randami Lietuvoje ir jų drožiniai branginami lietuvių namuose laisvajame pasaulyje, jaučiau, kad trūksta man žinių apie juose randamus simbolius. Reikėjo daiktui duoti gyvybę, gilesnę ir svetimtaučiams priimtina, ir artimą prasmę šiais laikais.

SVARBU BŪTI SKAUTE LIETUVAITE

Skautauti yra smagu... daug darbo ir atsakomybės namuose, iškylose, stovyklose.

Tėveliai gimė Lietuvoje ir atvažiavo į Ameriką. Jie mane išmokė kalbėti, rašyti, skaityti lietuviškai, pažinti aną tolimą kraštą. Mokykloje išmokau istoriją ir geografiją.

Daugiausia man patinka — dainuoti gražias lietuviškas dainas, šokti tautinius šokius.

Šventės švenčiant prisiminame tautos papročius. Gamtoje pajuntam Dievo artumą. Susitinkam su visokiais pavojais, bet būdamos skautės žinom, ką daryti. Keliaujam laiveliais, lipam į kalnus, statom palapines ir bokštus. Smagu džiaugtis po atviru dangum...

A. K.
New Jersey

Todėl paėmiau kryžių į rankas ir, rodydama į kryžmos spindulius, pasakiau, kad jie įrodo sausą medį pražystantį stebuklingu būdu: kaip kančios įrankiai virsta lelijomis, taip Šviesa nugali tamsą, Prisikėlimas nugali mirtį.

Paklausta, ką reiškia koplytėlės trys laisvai kabą konusiniai trikampučiai, paaiškinau, kad tai ašaros, liejamos dėl Išganytojo kryžiaus kelio ir mirties.

* * *

Galiu užtikrinti Jus, Sesės, kad grįžusi tuojau griečiau liaudies meno knygas iš lentynos, kad kitą kartą netektų taip daug improviuoti.

Surinktos žinios perteiktinos visoms? gal ir Jūs mielai įsidėmėsite pačius pagrindinius dalykus.

LIETUVIŠKŲ ORNAMENTŲ FORMOS

Grynai geometrinių ir pinti ornamentai yra seniausi. Jiems priklauso eglutės, dantukai (lentų išpauštymuose - piūkladančiai), langučiai, sietelis, trikampiai bei kvadratai su diagonalėmis vidury.

Prie ritmiškai užsukamų, apvalių linijų priklauso kripūtė, ratelis paprastas ir su taškais vidury, savotiškai sukombinuotas į įvairias grupes arba paskirai išsklaidytas; taip pat pusiauratis arba lankeliai, riestiniai raidės S formos, bei sraiginiai arba spiraliniai raštai.

Pinti ornamentai eina po geometrinių. Jiems priklauso audiminis raštas, pamėgdžiojantis audinio gijų pynimą, virvinis (virvutė) ir žaltinis raštas (pinutė). Pastarieji jau puošė žalvario gadinės apyrankes, apykaklės rinkes ir kitus papuošalus.

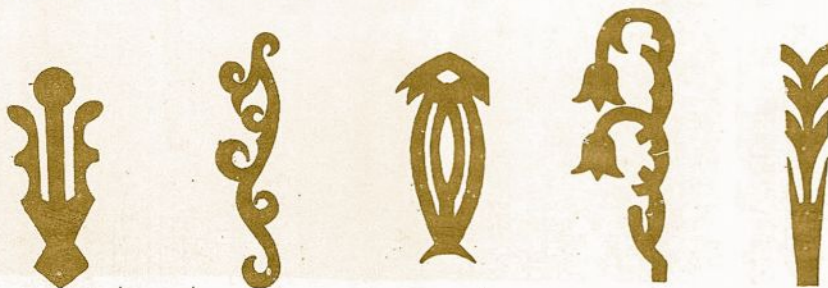
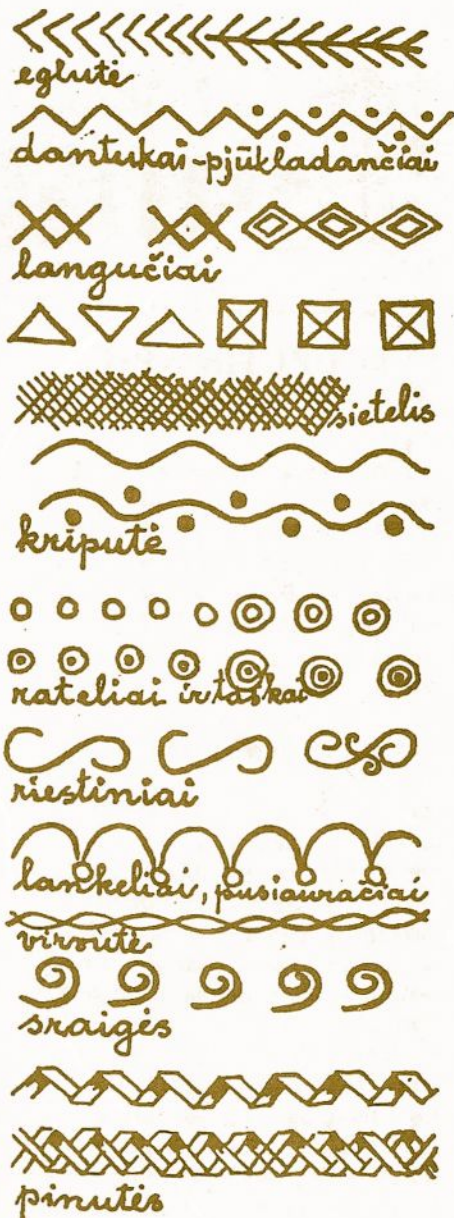
Geometriniai ir pinti pagražinimai rodo grožio pajautimą, bet nieko kito nevaizduoja.

Gal būt išimtį sudaro šešiakampė žvaigždė apskritime. Galvojama, kad tai saulės simbolis. Tas raštas plačiai vartojamas, ypač varpstėse ir kituose medžio dirbiniuose.

Augmenijos ornamentai priklauso vėlesniems laikams. Mėgiamausia tulpė (lelija) drožiniuose, keramikoje, geležies dirbiniuose, audiniuose, skrynių tapyboje, bet rasta tulpių ir rozečių raštų net žalvario amžiaus papuošaluose.

Gyvūniniai ornamentai (gyvuliai, žvėrys, paukščiai, žuvis, žalčiai ir kiti) aptinkami daugiausia langų viršūnių lentų pagražinimuose, kryžiuose, skrynių tapyboje.

Dangaus kūnai — saulė, mėnulis, žvaigždės — daugiausia randami stogų užbaigimuose, namuose duryse, klėčių langeliuose, geležies dirbiniuose ir net audiniuose.

TRUPUTIS APIE JŪRINIUS ĮVARDUS

Prieš karą Lietuvoje jau buvo padaryta pradžia jūriniam žodynui, kai pasirodė prof. T. Šulco knyga apie laivų statybą, o Buriuotojų sąjunga išleido lietuvių ir vokiečių kalbomis lenktyninio buriavimo taisykles. Deja, anuo laikotarpiu nepasirodė nei vieno jūrininkystės bei buriavimo vadovėlio.

Pokario metais pirmieji bandymai padaryti išeivijoje. Vokietijoje, veikiant Flensburgo jūrininkystės mokyklos lietuviškam skyriui, jūrų kpt. P. Mažeika paruošė mokiniams konspektą apie astronominės ir pakrančių navigacijos pagrindus, o laivų stat. inž. L. Balsys — rankraštį apie laivų statybą; būtų gera šį rankraštį paversti knyga.

E. Jasiukaitis išvertė jūrų skautams JŪRININKYSTĖS ABC, o šių eilučių autorius paruošė ir 1952 m. Kanadoje išleido vadovėlį BURIAVIMAS IR JŪRININKYSTĖ.

Klaipėdos Jūreivystės mokyklos lietuviškoms klasėms 1958 m. buvo išleista iš rusų kalbos versti du vadovėliai: JŪRŲ KELIŲ LOCIJA ir NAVIGACIJA, kur jau užtinkama keliolika naujų techninių įvardų. Beje, vadovėlis NAVIGACIJA apėmė tik plaukiojimą pakrantėmis.

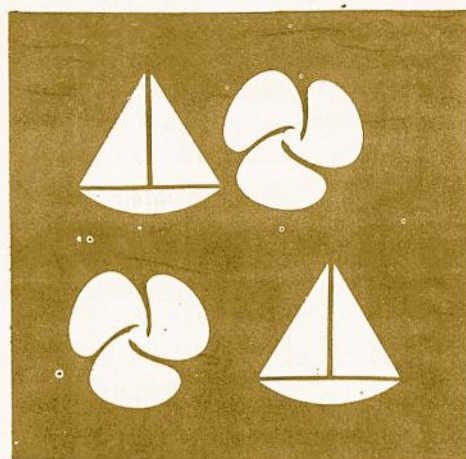
Ir tik 1961 m. buvo išleistas Lietuvoje vadovėlis BURIAVIMAS, kurį paruošė buvęs Liepojos lietuvių jūrų skautų vadovas J. Stabinis. Čia jau randame prieš karą naudojamų įvardų, pvz., laivo priekis — ragas, bojos — plūdurai, įvėjingumas, buringumo centras ir kiti. Tačiau vadovėlio išleista mažu tiražu, todėl ne visiems teko su juo

susipažinti, ypač jauniausiai buriuotojų kartai. Reikia paminėti, jog po karo Lietuvos buriuotojai turėjo pradėti beveik iš nieko, nes buvo išlikę tik keli vyresnio amžiaus buriuotojai.

Ruošiant vadovėlį BURĖS IR VARIKLIAI, dėl įvardų teko tartis Lietuvoje su buriavimo vadovais. Jie nebuvo linkę olandiškų (iš rusiškų vadovėlių paimtų) įvardų lietuvininti, nes, esą, jiems daugiausiai prieinama jūrinė literatūra yra rusų kalba; be to, minėtus įvardus naudojant, lengviausia apie buriavimą susišnekėti su latviais ir estais.

Latvijoje prieš karą vyravo vokiški įvardai; kaip yra dabar — nežinau. Estai turi nemažai savų pavadinimų.

Lietuviškus, žvejų naudojamus įvardus kadaise rinko prof. G. Gerull'is ir Chr. Stang, vėliau V. Kamantauskas, jūrų lt. R. Nakas ir S. Vainoras, bet kol kas Lietuvoje vengiama įvardus lietuvininti, nors

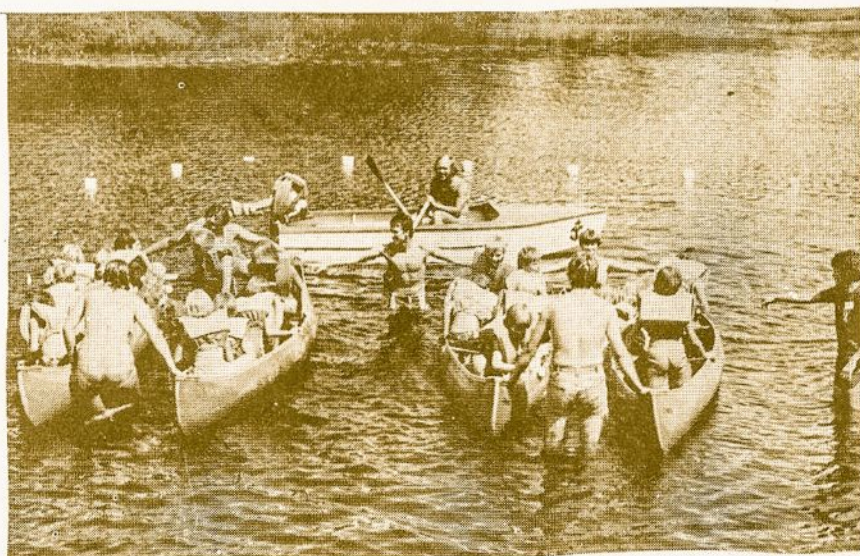
daugelyje mokslo šakų to nepastebima. Suprantama, jog daug įvardų yra tarptautiniai, kuriuos ir neverta keisti, pvz. — navigacija, barkantina, kompasas ir kiti.

j.v.s. B. Stundžia

* * *

Jei nori lietuviškai paskaityti apie laivus, buriavimą, astronominę, elektroninę ir pakrančių navigaciją, įsigyk B. Stundžios gausiai iliustruotą knygą BURĖS IR VARIKLIAI.

Platina: Chicagoje — L. Kupcikevičius, E. Vengianskas; Clevelande — V. Petukauskas, D. Kižys, Los Angeles — V. Zelenis, Toronte — E. Namikienė.

Romuvos laivynas ruošiasi vandens pratyboms

"Mariokių" įžodis Romuvos 17-toje

BURIUOTOJAI LIETUVOJE

Kadangi buriniai pastatai — jachtos ir jolės nepigiai atseina, Lietuvoje nestatomos, todėl buriavimas ten nėra masinis sportas. Kiek žinau, Lietuvoje veikia Klaipėdos, Vilniaus, Platių ir Nidos jachtklubai. Visi klubai prie Respublikinio sporto komiteto sudaro atskirą Buriavimo federaciją, kurios dabartinis pirmininkas yra prof. J. Nainys.

Kai kuriuose klubose teko lankyti; išpūdis susidarė neblogas. Daugiausia esama olimpinių klasių jolių ir jachtų, nes praktiškai beveik visas dėmesys yra kreipiamas į lenktyninį buriavimą. Kelionės jachtomis, ypač jūroje, yra retenybė. Jachta BANGA II lankėsi Švedijoje ir kituose Baltijos uostuose. Kita jachta per Ladogos ir Onegos ežerus pasiekė Baltąją jūrą, kuri susisiečia su Barento jūra.

Kauno mariose ir Trakų ežeruose matosi buriuojant ne tik

Jūrų skautės Romuvoje

V. Bacevičiaus nuotr.

burinių valčių, bet ir kylinių jachtų, kurios (reikalui esant) ant priekabų pervežamos į Klaipėdą. Klaipėdos jachtų uostas, atrodo, yra panašaus dydžio kaip ir Kauno mariose. Šalia Klaipėdos jacht klubo uosto dar tebestovi senas, jachtoms žiemoti skirtas pastatas, kuriame prieškariniais metais laikinai buvo įsikūrusi buriavimo mokykla.

Vandens sporto vadovai daug talkina ruošiamai buriavimo olimpiadai Taline 1980 metais.

* * *

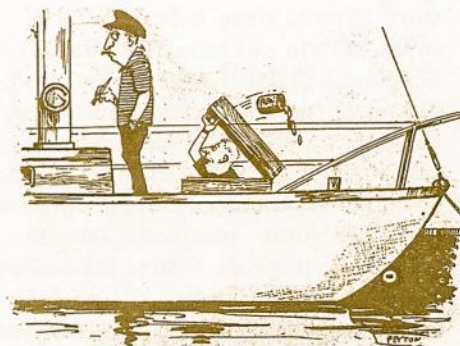
Kas veikta praėjusią vasarą?

Liepos mėnesį Lietuvos buriuotojų rinktinė buvo Taline ir ruošėsi VII Tautų Spartakiados varžyboms. Jachta ŽALČIŲ KARALIENĖ, vedama B. Žumbakio, dalyvavo Baltijos taurės regatoje, kurioje pradžioje liniją perėjo apie šimtas jachtų. Regatos kelias: Leningradas — Talinas — Ventspilis — Ryga.

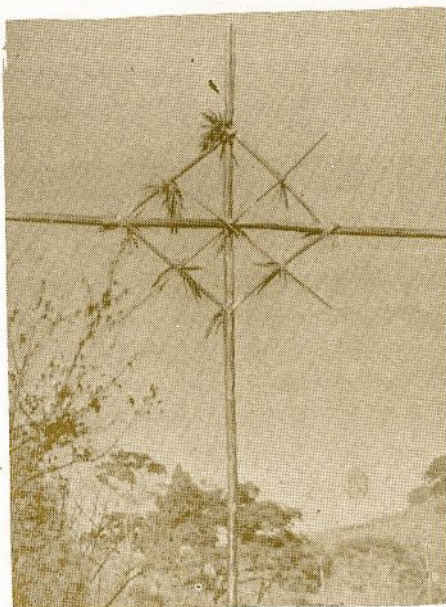
Ž. KARALIENĖ šioje klasėje išplėšė antrą vietą; jachta priklauso „Taurus“ klasei, pastatyta Lenkijoje. B. Žumbakis eilę metų buvo Lietuvos čempionu „Finų“ ir „Draconų“ klasėse.

Vasarą stengiamasi apmokyti daug vaikų buriuoti. 1978 m. lankantis Kauno jachtklube, šio klubo direktorius sakė, kad vasarą buriuoti mokėsi apie 200 vaikų. Kauno jachtklubas ištaigingai įrengtas: klasės, sporto salė, patalpos inventoriui, kavinė ir gražus jachtų uostas.

Br. St.

— Ar jau pabaigėsi dažyti?

Lietuviškas kryžius, padarytas iš bambuko medžio Atžalyne

ATŽALYNŲ STOVYKLOJE

Sekmadienį, 15 liepos, iš lietuviškos parapijos kiemo išvažiavom į stovyklą. Stovyklavietė — netoli Pirakajos miestelio. Ten mes apsisitojom ir aplankėm senovišką, labai storų akmenų sienų bažnyčią, kurią supa raišytų akmenų grindinys. Sodžiaus keliuku pasiekėm pp. Lipų ūkį, kur turėjom stovyklauti ir, kadangi namelis visų nesutalpina, suskatome statyti palapines po eukaliptais. Bematant išdygo septynios spalvotos palapinės, kurios gražiai derinosi su vietos žaluma. Aplinka — daug pievų, kur ganosi karvės, nemažai eukaliptų, šiek tiek bambukų ir vaismedžių.

Pirmadienis — „pionieriaus“ diena: Viena skiltis statė vartus, kita lietuvišką kryžių, trečia dėstė iš akmenėlių Lietuvos žemėlapi, kiti pastatė stiebus ir atliko kitokius darbus. Kadangi šitie yra taprtautiniai „vaiko“ metai, todėl mūsų skautiškoji stovykla pasivadino ATŽALYNU.

Kiekvieną dieną skirtinga skiltis virė valgyti. Taip laužas kūrenosi ne tik vakarais, bet ir per dieną. Turėjom du „susimąstymo laužus“, kame kiekvienas pasižadėjo gėrėti bei aukotis bendram labui.

Antradienis — draugystės diena. Nors visas dienas draugiškumas klestėjo, bet tą dieną buvo ypatingai pabrėžta, kas yra tikroji draugystė.

Septintą valandą skardžiai sušvilpdavo komandanto švilpukas, mes šokdavom lauk iš miegmaišų ir bėgdavom tekini į mankštą, po to turėdavom 10 minučių susitvarkyti, nusiprausti, susišukuoti ir išsirikiuoti ties palapinėmis patikrinimui.

Po pusryčių ėjo darbai, sportas, žaidimai. Keli skautukai pateko į spyglyną, bet rimtai nesusidurskė. Prie laužo pasikeista dovanėlėmis, o programoje geriausiai pasirodė Aradzenka ir Jurčiukonytė (Romeo ir Julia rolėje).

Trečiadienis — sporto diena. Anksti rytą — staigmena: šalna! Viskas balta, slidu ir šalta. Trys laipsniai žemiau nulio! Daugelis mūsų niekad nebuvo matę šalnos. Saulutei patekęs, viskas blizgėte blizgėjo, ypač šerkšnas, kuris kabėjo ant medžių lapų. Sporto diena buvo sugretinta su vaiko diena, užtat vaikai paėmė komandą: Diliu-

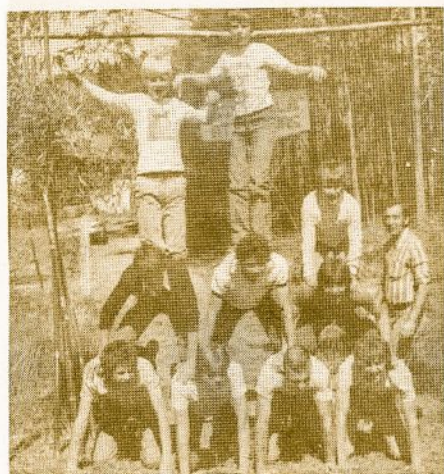
Palangos vietininkijos sesės B. Bacevičiūtė ir N. Guzikaitė - Brazilijos atstovės IV Pasaulio Liet. Jaunimo Kongrese Europoje

kas buvo komandantas, Pavilioniukas — inspektorius, Bacevičiūtė, Jurčiukonytė, Banevičiukas ir Kaminskiukas — skiltininkai.

Ketvirtadienis — skautorama! Buvo sekamos lietuviškos pasakos, pravesta morzės, mazgų, pirmosios pagalbos lavyba, repetuota lietuviškų dainų, šokių ir pan. Vakare — nuotaikingos kaimo vestuvės. Jau navedžiai buvo... du berniukai. Vėliau vaisės, kurias paruošė mūsų mielosios ir pasiaukojusios šeiminkės Ona Zalubienė ir Danutė Zalubienė.

Penktadienį — susikaupimo diena. Prieš piet — diskusija apie kiekvieno įsijungimą į skautybę, įgytą patyrimą, ką reiškia įžodis ir tt. Po to kiekvienas pasižadėjo tampa laikesniu įžodžio, būti geresnis namuose, mokykloje ir visuomenėje. Kiekviena grupė paruošė Šv. Rašto skaitinių ir giesmių. Baigėm talentų vakarą. Dalyvavo visi ir prisistatė kas solo, kas duet, kas grupėje, daugiausia dainom ir vaidinimėliais.

Visos sporto rungtynės ir žaidimai vyko futbolo aikštėje, 3 km. nuo stovyklavietės. Sportininkai, kurie daugiausiai pasižymėjo M. Černiauskas, M. Pavilionytė, A. Dilys, A. Pavilionis ir I. Petraitytė. Vieną vakarą žaidėm „kanapyčią“, kurią išmokome per kongresą Urugvajuje. Visi sustoję porom ratu, o vidury „žvirblis“. Dainuojama: „Skrido žvirblis per ulyčią ir pamatė kanapyčią; kanapyčia lesa, lesa,

Pramogos Atžalyno stovykloje

savo vaikams neša, neša". Tada visi privalo pasikeisti porom, o vienišas žvirblis pasigauti sau porelę. Kas lieka be poros, būna žvirblis.

Dalyvavo 27 tarp skautų ir skaučių, p. Eugenija Bacevičienė — vadovė, p. A. Zaluba — ūkvedys ir jau minėtos dvi šeimininkės. Komandantas buvo Marcelis Černiauskas, o atsakingas už palapinių tvarką ir vakarines programas — Flavijus Bacevičius. Slaugė ir mažųjų globėja buvo Rosana Jurčiukonytė.

Sekmadienį rytą, kartu su tėvais atvažiavo ir kun. S. Šileika, kuris atlaikė mums Mišias. Taip užbai-

gėm stovyklą, dėkodami Dievui už suteiktas malones. Širdinga padėka visiems, kurie prie tos stovyklos prisidėjo, darbavosi, vadovavo, o ypač pp. Lipų šeimai, kuri parūpino mums stovyklavietę.

Skaučių draugininkė
Rosana Jurčiukonytė,
Brazilija

ŠEŠIOLIKA SKILČIŲ VILNIUJE

48 F. Šešiolika Vilniaus stovyklos skilčių kažkur žygiuoja išskylauti. Su tikru, kad ir brolišku pavydu, kaišioja galvą pro langelį iš „Vingio tako“ redakcijos brolis, pūsdamas sugrūbusius pirštus, kurie labai blogai jau veikia prie rašomosios mašinėlės. Na, Kanados šiaurė — Romuva, raminais brolis.

Kažkas pasidarė, kad šaltelis visus paglostė. Kasmet čia stovyklaujantieji tokių gamtos nuotykių neatsimena. Bet išskylautojams smagu. Jie nedega karščių, vilkdarai ant nugaros dideles kuprines, jiems nešalta prie lauželio, kur gaminasi šiltą maistą. Jiems ir nakvoti jokių bėdų — įlindai į šiltą miegmaišį ir pamiršk šaltį. Jokio šalčio dvelkimo nuo Fox ežero, jokio šalčio iš apačios nuo kiaurų platformų, ant kurių pastatytos palapinės. Ir pro langelį su pavydu į tolimus miškus žvelgias brolis nutarė dar kartą, kad sumoderninta stovyklavietė, tai kartais tikras kentėjimas...

Na, kaip ten bebūtų, septynioliktą kartą susirinkę Romuvoje, Vilniaus stovykloje išgyveno ne vien tik šaltį, ne vien tik gynėsi tarpais nuo lietaus, bet turėjo puikių valandų, kurios per 2 savaites nuo rugpjūčio 4 iki 18 d. riedėjo smulkiai išplanuotos programos tekmeje. Ir reikia pasakyti, kad pirmą kartą Romuvoje pabandyta išjudinti ir brolius ir seses vienoda skilčių sistemos važybine linkme. Tiesa, kai kurios draugovės kitaip nė nežino, bet kitoms tai buvo lyg kažkas naujo. O iš tikrųjų tik toks stovyklavimas yra geras ir skautiškas.

Plačiu stovykliniu mastu buvo varžytasi lietuviškumo, tvarkingumo, drausmingumo, užsiėmimų ir laužų srityse, kurioms vadovavo specialus programos štabas,

Ps. G. Senkevičius veda savo prityrusius skautus

vadovaujamas sv.sl. Algio Senkaus (po 10 metų praktikos pas kanadiečius skautus grįžusio brolio ir įsijungusio į Rambyno tuntą) ir Hamiltono tunt.ps. Birutės Aušrotaitės. Užsiėmimus sudarė 5 sekcijos: gamtos, sporto, vandens sporto, rankdarbių ir laužų. Šioms sritims vadovavo sv.v.sl. Tomas Senkevičius, kartu būdamas ir Mindaugo dr.vės draugininku, vienintelis ėjęs dvigubas ir sunkias pareigas, sv.v.sl. Ramunas Saplys, Audrius Stundžia, v.sk. Birutė Gatraks ir ps. Arūnas Kalinauskas, šioje stovykloje davęs skautininko įžodį kartu su Gailiumi Senkevičium ir Rimu Sriubiškiu vidurinio savaitgalio iškilmėse,

Šv. Mišias atnašauja kleb. Ažubalis ir v.s. S. Kulbis, SJ.

V. Bacevičiaus nuotr.

Stovyklos vadovai: ps. S. Kizelevičiūtė, v.s. St. Kulbis, SJ, ir ps. L. Saplys

kuriose dalyvavo labai daug svečių iš Toronto ir Hamiltono.

Stovyklai vadovavo Toronto tuntininkai ps. Linas Saplys ir ps. Sandra Kazilevičiūtė. Komendantu buvo ps. Marius Rusinas, ūkį tvarkė ps. Rimas Sriubiškis, Romuvos k-to pirmininkas. Visi jauni, galima sakyti, Romuvoje užaugę skautų vadovai, tikrai pasiryžę daugiau suskautinti patį stovyklavimą, ne paskutinėj vietoj statant ir praktišką lietuvių kalbos vartojimą, už kurį čia stovykloje skautai-tės gaudavo lietuviškų spalvų virvutes, kurias turėdavo nešioti visą laiką.

Laikraštėlis ir visa kita talka darbais ir patarimais laikė užimtą v.s. Č. Senkevičių, kuris su stovyklos kapelionu T.v.s. St. Kulbiu, S.J. buvo vieninteliai nuolatiniai vyresnės kartos atstovai, neskaitant mažo, bet labai gero maisto tiekimo ir virtuvės personalo, kurį sudarė du asmenys: didelis skautų rėmėjas Aleksas Grybas ir virėjas Vladas Makūza. Patį maisto gaminimo darbą atliko rotacine tvarka budinčios skiltys. Todėl ir šioje sirtyje padaryta pažanga skautiškąja kryptimi.

Skaitome, kad bandymas pavyko. Jaunieji vadovai pasiryžę ta linkme ir toliau eiti, galvodami, kad tai vienintelė ir teisinga linkmė skautiškoms stovykloms. Linkime sėkmės jauniems tęsti gerą vadovavimą.

Svečių stovyklautojų tarpe malonu buvo turėti brolį Vladą Bacevičių, jau ne kartą Romuvoje stovyklavusį. Jo nuotraukos skaitytojams padės išryškinti Vilniaus stovyklą, kuri suorganizuota Vilniaus Universiteto 400 metų sukakčiai skautišku būdu paminėti. „Vilnius. Mokslas. Skautija. Mūsų šūkis — Lietuva“ — skambės dar ilgai stovyklavusių atmintyje.

Vienišas Vanagas

Sesės žygiuoja į parodą, veda vyr. skautė J. Gaidelytė

ISPŪDŽIAI IŠ RAMBYNO STOVYKLAVIETĖS

(Los Angeles lietuvių skautai-ės stovyklavo nuosavoje kalnų stovyklavietėje. Stovykla, minint Vilniaus universiteto 400 metų sukaktį, pavadinta VILNIAUS vardu. Ačiū Vilniaus vadovams-ėms už prisiųstus sveikinimus ir stovyklinį ženklą. SKAUTŲ AIDAS)

Suvažiavo visi skautai ir skautės VILNIAUS stovyklon Big Bear kalnuose. Paukštytės greitai įsikūrė Aušros Vartų pastovyklėj — net vartus pasistatė prieš vakarienę pirmąją dieną, sesės Audros Griniutės vadovaujamos. Vilkiukų Geležinio Vilko pastovyklėj, brolio V. Koklio globoje, palapinių miestas pasikėlė tarp pušynų. Tėvai stebėjosi vaikų neįprastu darštumu. Jau antrą dieną skaučių Baltijos rajone dirbtinių gėlių papuošimai išdygo aptvertuose sesių darželiuose. Brolijos Gedimino Kalno pastovyklėj kilo vartai 50 pėdų aukščio, o prityrusieji skautai, pasivadinę Grandimi, statė lapines ir medyje bokštą.

Pirmos savaitės viršininkas brolis A. Šėkas vadovavo stipriu pasiryžimu, kad VILNIAUS stovykla pasirodytų geriausia, skautiškiausia stovykla losangeliečių istorijoje. Taip ir buvo. Su Bendrijos štabo pagalba, skautų-čių programa buvo pilna ir įdomi; visi pasireiškė pionerija, rankdarbiais ir laužų pasirodymais. Per didįjį savaitgalį stovyklos komandą perėmė broliai E. Vilkas ir V. Sviderskas. Su broliška ranka jie tęsė programą ir palaikė stovyklautojų drausmę. Nemanykite, skaitytojai, kad mūsų buvo tik darbo stovykla: buvo ir nakties iškylos bei puolimai, puikūs skautiški laužai ir šokiai. Liko daug laiko stebėti ir pasigėrėti mūsų ypač gražia gamta.

Patiekalai buvo gaminti sesių D. Janutienės ir A. Kiškienės priežiūroje. Kiekvieną dieną turėta skirtinga tema su atitinkamu maistu: lietuvių dieną gardžiajomės kopūstais, dešrom, ir barščiais; kiniečių dieną — arbata, chop suey, ir laimės sausainiais; meksikonų dieną — ispanų omletais ir tacos, o amerikiečių dieną — karštais šuniukais ir obuolių pajumi. Visi stovyklautojai ypač skaniai valgėm ir net svorio priaugom!

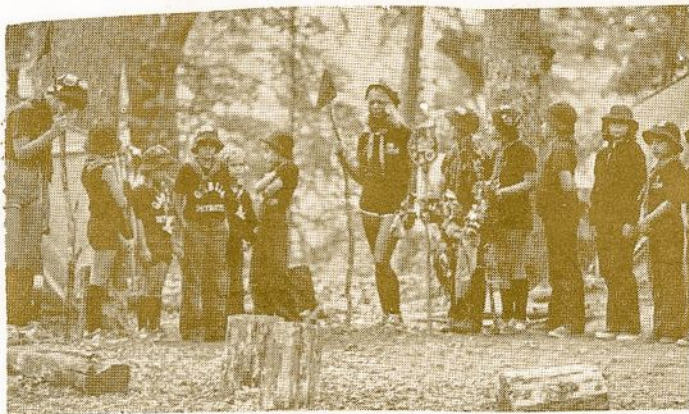
Mūsų stovykla pasižymėjo ypatingu draugiškumu ir skautiškumu. Nors ir lijo kelias valandas, skautų-čių ūpas buvo linksmas ir, kaip skautų įstatai ragina, niekadose nenustojom vilties. Grįžom į miestą pilni naujų įspūdžių ir puikių prisiminimų. Buvo liūdna išsiskirti po dviejų savaitų, bet visi esame pasiryžę stovyklaut vėl kitais metais.

sesė Audra Griniutė

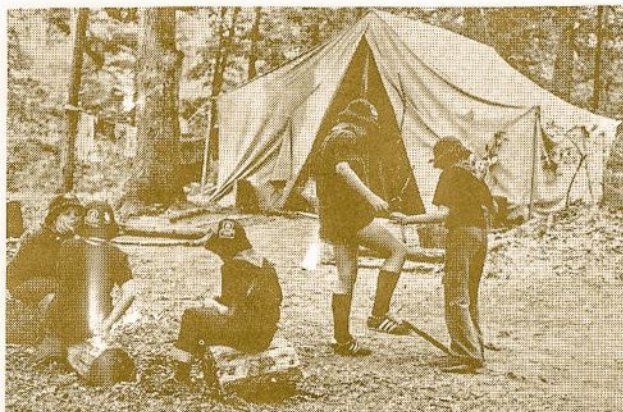

Palmių sapnų“ kavinėje, išdabintoje palmių šakomis, Los Angeles akad. skautai praėjusią Kaziuko mugę vaišina svečius. T.n. Marytės Stočkutės nuotraukoje (iš kair.) matome akad. kavinės talką: D.

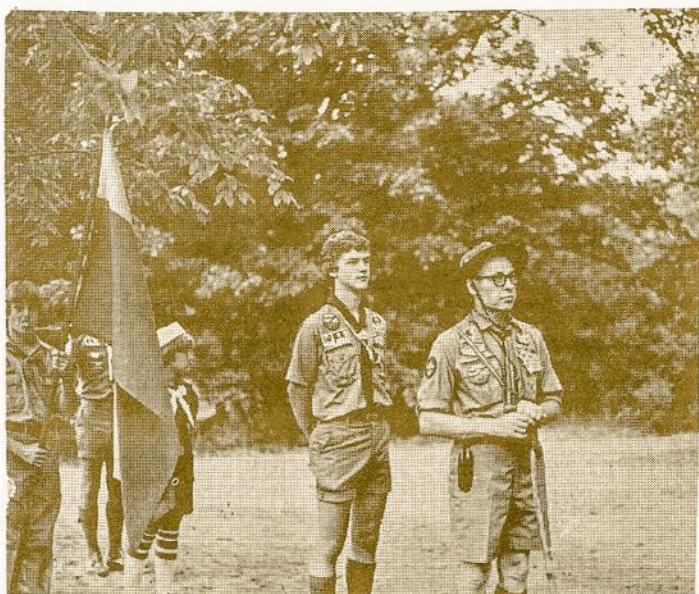
Sakalauskaitę, D. Augutę, Los Angeles Korp! Vytis skyriaus p-ką V. Vilką, L.A. ASD p-kę t.n. I. Bužėnaitę, t.n. R. Pakalniškytę ir R. Vilkaitę

Kernavės ir Gabijos paukštytės rikiuojasi
vėliavos nuleidimui Kregždyno rajone, Rake

Laisvalaikis paukštyčių Kregždyne

Lituanica 30" stovyklos virš. v.s. A. Paužulis ir
komendantas v.sl. L. Orentas stebi iškilnių
paradą

A. Remeikio nuotr.

— Sesės paskaitys juokų, tu
parašyk ką nors rimto!

Einu iš posėdžio ir galvoju apie
pasiūlymą. Paskaita. Pašnekesys.
Vedamasis Skautų Aidui? Ne tiek
prirašyta, prišnekėta. Skautų veikla,
skautų veikla; kas savaitę — tas pat.
Pavardės, valandos. Viskas skautų
būkle ir Prisikėlimo patalpose.

Aną kartą ramovės seniūnas
tarė:

— Rašytoją turim, tegul rašo.

Ir ką tu jam, — reikia klausyti.
Bet kas gi šiandien? Vakaronė —
negerai, suciga — per prastai. Koks

gi šito susirinkimo vardas, ko mes čia suejom? Pagerbimo žodžio išsigando kažkokia gvardija. Tai dar vienas naujas vienetas Toronte. Gal jau registruotas kokioj šakoj? Pasirinkimas nemažas: tris turime, ir nežinia, kuri daugiausia nuopelnų Sąjungai atnešė. Svarstėm tai suvažiavime, bet nieko, kaip paprastai, nenutarėm. Ir rašyk, žmogau, rimtai. Kas per rimta, tas kartais juokinga iki ašarų. Kaip čia nutaikysi, kaip čia visiems patiksi? Mūsų tiek daug ir tokių įvairių. Sako — lietuviškoji skautybė — kaip miškas. Visko ten yra: grybų, barsiukų, zuikių ir vilkų. O kur dar uogytės ir gėlytės?

Vieną kartą prieš daugelį metų rimta ponias pasakė man komplimentą:

— Toks rimtas žmogus ir skautas...

Taigi, to rimtumo gal ir per daug, nes

*Tik juokdarys artėja prie tiesos.
Linksmybės visos — gryna sveikata.
Rimtieji tupi ant sausos šakos,
Kol ji nulūš po ordinų našta...*

— Ar taip gražu? — kažkas kampe rimtai deda pastabą.

Šūktelti nedrįsta. Mat, čia rimta skautininkų ir skautininkių, dargi su antrosiomis pusėmis, sueiga. Greičiausiai — kadencijų pasikeitimo proga. Vienį išcina, kiti ateina, tretį niekad neišcina, ketvirtį niekad nebeateina...

*Kadencijų kadencijos —
Jau dešimt. Nuo metų 48-tų.
Įsibėgėjęs, vietoj pensijos,
Dar vienas pareigas imu...*

Ir kodėl neimti, kai čia taip smagu ir gera!...

*Ach veikimas, tas veikimas —
Prisiminti net gražu!
Sesė brolių nušokdinus,
Saliutuoja — Vis Budžitu!*

Jei nori nuo tų grožybių pabėgti — pirk vasarnamį ir slides. Tada nuo stogo kasi sniegą ir nerūpės lakstyti paskui kiekvieną ir siūlyti savo nuomonę, kaip kokį riestainį Kaziuko mugėje. Tau bus vistiek, ką išrinks į valdžią, koks bus

tuntininkas — jaunas ar senas, kada į Romuvą važiuosim ir kada ne, koks bus minėjimas, su pamaldomis ar be jų. Nereikės kalendoriuose žymėti valandų ir posėdžiais bandyti šeimos kantrybę. Tik žiūrėk, kad „kotidžiuko“ stogas neįlūžtų, ir tavo rūpestis baigtas. O visi tie besaikiai veikėjai tiesiog erzina ramius sniego kasėjus, kad juos kur bala!

*Nėra laiko, nėra saiko,
Skubam lekiame, kur visa
Skautų būkle tebeveikia
Atsisėdus vadija...*

Ir prieš pamaldas ir po jų — kaip spiečius dūžia visoks veikimas. Tiesiog baisu darosi, kai pagalvoji:

— Jei nebūtų Romuvos, kokioj pirty galėtume gerai išsišutinti?

— Jei nebūtų skautų vyčių, iš kur žinotume, kad per žiemą galvoti apie veikimą yra pati sunkiausia veikla?

— Jei nebūtų skautininkų ramovės, kas Toronte koncertuotų? Ir taip toliau. Tuntų sueigos tai jau viską apvainikuoja —

*Gvazdikai, bučiniai, medaliai,
Aplink sustyrusi nauja karta.
Pradžia yra, bet nėra galo...
Ir jo nebus, kol mes dar čia!...*

O gal viskas pasikeis prie naujos valdžios? Juk prakaitavom, rinkom, nuostatus aiškinomės ir rajone suregistravom 50 drąsulių, kurie pasiryžo žūt būt naują valdžią turėti. Bet teko patirti ir galui jums

šiandien pranešti, kad
*Nauja valdžia trejus metus
Šnekės ir deklaruos tą patį.
Tikėkit — nieko naujo nebebus
Mažiausia šimtą metų...*

Ir tegul taip pasilieka. Kas mums darbo: turim savo Romuvą! Tai mūsų ir niekieno kito rajonas, beveik visos Kanados rajonas. Ji atstoja mums viską. Tik prisiminkim:

Kaitra. Akmenys. „Ant kalno mūrai“. Vilkiukai traukia apie vištos koją. Būmbsi kamuoliai aikštelėse. „Lietuviškai kalbėk, vadovas ateina“. Čėza šluota valgykloje. Užsikimšo vanduo prausykloje. Anapus ežero kažkas gnaibo ramunių lapelius: bus, nebus, gal? Iš vinimis subadytos statinės teka alyva. Statinę išsišiepę traukia tėveliai ir vadovai. „Dachau“ — suniurna vienas, niekas jo negirdi. Reikia ant keliuko alyvos, juk bus paradas. Negi norit, kad svečiams po nosim dulkėtų. Aukų negausit... Aišku. Žinoma.

Ir ima gaudulys, prakaitas maišosi su ašaromis:

*O Romuva, mieliausia iš visų!
Ką jai darai — daryk gerai.
Jei trūks vaikų, tai bus arklių,
Kad tu gyvuotum amžinai...*

Vienišas Vanagas

P.S. Dviems šios vasaros mėnesiams Romuva išnuomota raitųjų klubui.

V. V.

Lietuviška skrynia, dekoruota šiaudeliais. Iš Kaziuko mugės darbų.

PRISIŠTATO AUSTRALIJOJOS SOSTINĖS TUNTAS

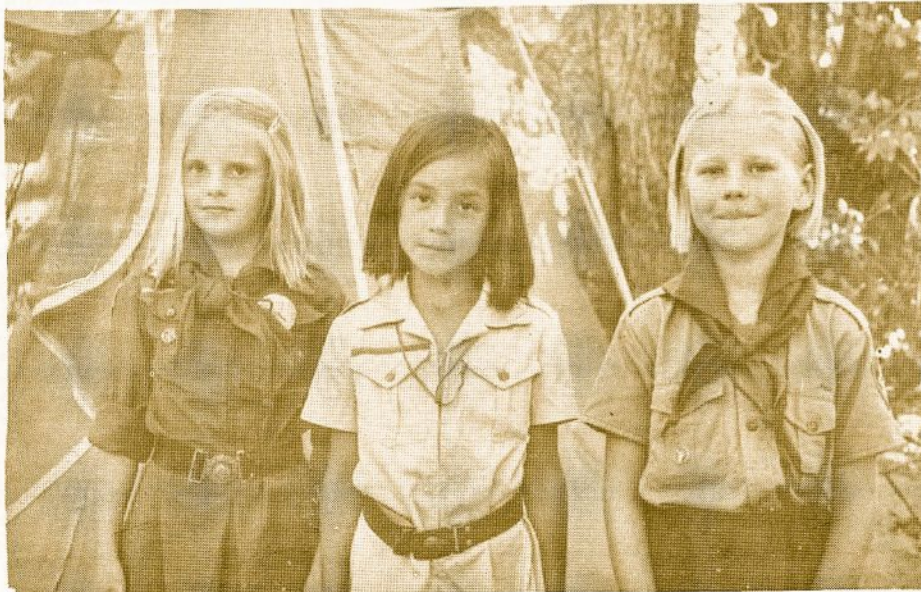
(tęsiny iš
praėjusio numerio)

Ar esate girdėję apie skautiškas aguonytes?

Kiek žinome, Baltijos tuntas Australijoje yra pirmas, formaliai savo eilėse apjungęs „aguonytes“ ir „gintarėlius“. Kas tie gintarėliai ir aguonytės? Tai priešmokyklinio amžiaus vaikučiai, dar per jauni įsijungti į jaun. skautų-čių eiles.

Jau 1978 m. pastebėta, kad, kai vilkiukai ir paukštytės atvyksta į sueigas, dažnai kartu atvyksta ir jų jaunesni broliukai-sesutės. Šiems patiems jauniausiems užimti buvo pradėtas skautų vaikų darželis. Taip ir prasidėjo aguonyčių — gintarėlių veikla. Dabar jie turi pritaikytą programą, o jiems vadovauja vyr. skautės Gabija Mierendorff ir Audronė Stepanienė.

Tuntas supranta, kad jis yra lietuviškosios bendruomenės padalinys, ir, kaip toks, yra pilnai įsijungęs į bendruomeninę veiklą. Dar 1978 m. tuntas padėjo ALB Apylinkės valdybai prarasti Motinos Dienos minėjimą. Tais pat metais

mūsų DIDŽIOJI ŠEIMJA

skautai paruošė ir pristatė vieną Canberros Lietuvių Balso radijo programą, o gruodžio mėn. suruošė labai sėkmingą Kalėdų eglutę lietuvių vaikams Canberroje. 1979 m. Atvelykio sekmadienį skautai pakvietė Velykę aplankyti vaikus Lietuvių klube ir vėl padėjo Apylinkės valdybai suruošti Motinos Dienos minėjimą, šį kartą net pastatydami

Baltijos sesės - broliai O. Truchano rajoninėje stovykloje...

vaidinimą „Raudonkepuraite“, kurio vaidmenis atliko paukštytės, vilkiukai, aguonytės ir gintarėliai, paruošti sesių Rasos Mauragienės ir Audronės Stepanienės. Tuntas vėl suruošė šaunų ir sėkmingą balių, Šventaragio vyčių būrelis suruošė gegužinę ir klube lietuvišką „vakarušką“, į kuriuos kvietė visą bendruomenę.

Ateityje, susitarus su bendruomene, ruošiamas Tautos Šventės minėjimas; tuo rūpinasi Žemaitės vyr. skautių būrelis. Vyr. sesės taip pat kuria tautinių šokių grupę.

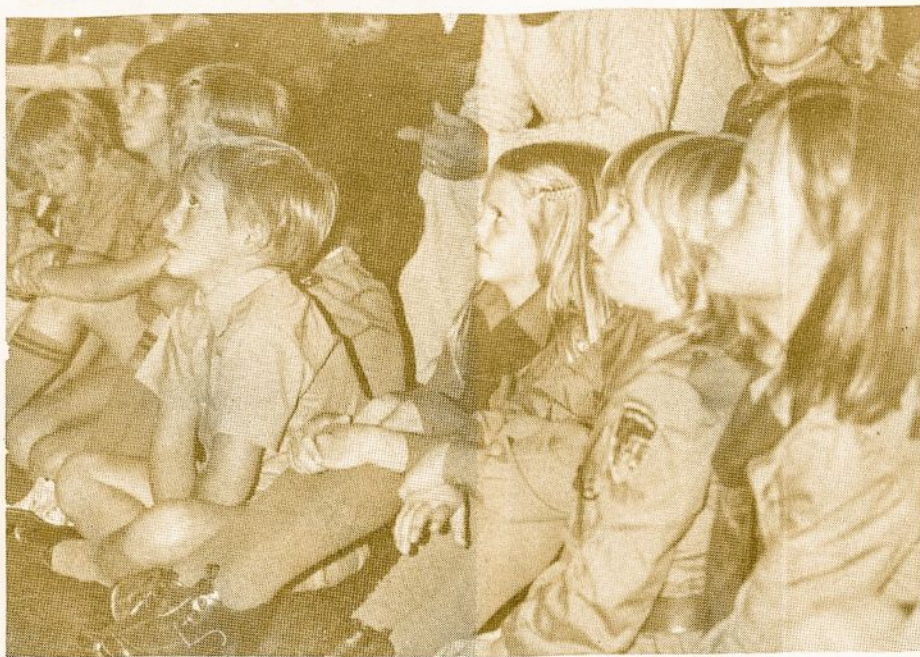
Tenka pastebėti, kad Canberros lietuviai labai gražiai parėmė skautų veiklą savo dalyvavimu tunto parengimuose, fantais loterijoms ir kt.

Vyresnieji tunto skautai yra veiklūs bendruomeninėje veikloje: 1979 m. 7-nių asmenų Lietuvių

Paukštytės D. Mauragyte, R. Daukutė ir K. Katauskaitė 1978 stovykloje

Vaidiname "Raudonkepuraite"

Motinos dienos sueigoje 1979

Klubo valdyboje dalyvauja 6 skautai-ės: A. Kovalskienė, L. Žilinskienė, R. Daukus, M. Mauragis ir R. Miniotas. Brolis J. Kovalskis jau 3 metus veda Canberros Lietuvių Balso savaitinį radijo pusvalandį.

Dabartinį Baltijos tunto štabą sudaro: tuntininkė ir vyr. skaučių vadovė — vyr. skautė v.sl. A. Kovalskienė, tuntininkės pavaduotojas ir sk. vyčių vadas — s.v. R. Daukus, išdininkas — s.v. J. Valtas, sekretorius — s.v. J. Kovalskis, vilkiukų vadovas — s.v.v.sl. M. Mauragis, paukštyčių vadovė —

vyr. sk. R. Mauragienė, aguonyčių ir gintarėlių vadovė — vyr. sk. G. Mierendorff.

Tunte dabar veikia šie vienetai: vyr. skaučių Žemaitės būrelis (13 narių), sk. vyčių Šventaragio būrelis (11), skautų (1), dvi vilkiukų skiltys (10), dvi paukštyčių skiltys (10), Aguonyčių būrelis (6), Gintarėlių būrelis (10); iš viso 61 narys.

š.v. J. Kovalskis

PERKELTA iš 2 pusl.

Universitetą.

Skatiname užsisakyti iš anksto ir tuo užsitikrinti medalio įsigijimą. Medalis bus graži ir prasminga dovana Jūsų draugams, artimiesiems ir jaunimui — dovana, kuri primins mūsų tautos kilnią praeitį, šviesumą, kultūringumą.

1. Bronzinis, 70 mm diametro, — 15 dol.

2. Sterling sidabro, 44 mm diametro, su dėžute — 30 dol.

3. Paaukuotas (24 kt) sterling sidabro, 44 mm dia. su dėžute — 40 dol.

4. Auksinis (14 kt), 44 mm dia., su dėžute. Medalis turės apie 0.8 troy oz. aukso ir kainuos apie \$325. Kaina pagrįsta \$300 troy oz. aukso verte. Medalio galutinė kaina priklausys nuo aukso vertės medalį kalant. Užsakymai su pilnu mokesčiu priimami iki lapkričio 1 d.

Čekius rašyti „Vilniaus Universiteto Medalis“

Užsakymus su pilnu mokesčiu siųsti Vilniaus Universiteto Medalio Komitetui:

VU Medalis

c/o Mrs. A. Venckus

603 14th Street

Santa Monica, CA 90402

arba

VU Medalis

c/o D. Korzonienė

2725 West 84th Place

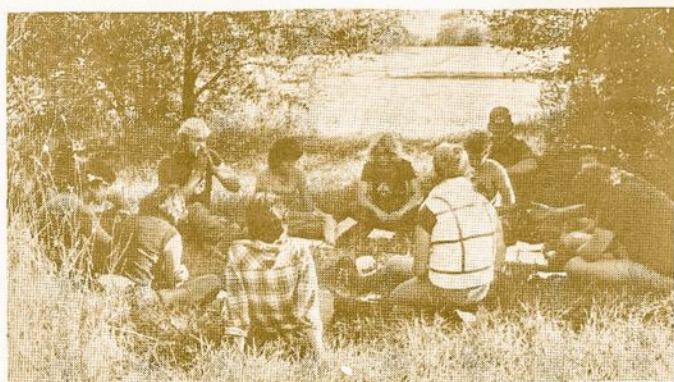
Chicago, IL 60652

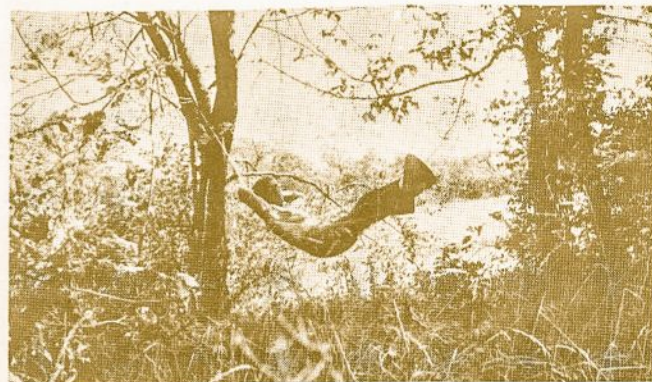
Broliai Fabijonas, Maurukas ir Miecevičius
Lituanicos tunto vadijos pratybų išvykoje

Po pratybų: Lituanicos vadovai užkandžiauja
C. Plačo nuotr.

Lituanicos tunto skiltininkų kursų vadovai,
išvykę į gamtą, svarsto kursų eigą...

...o kursų išdininkas v.valt. M. Naris prisirinkęs
mokesčių, poilsiauja

G. Plačo nuotr.

IŠ LOS ANGELES

IŠMOKOM GELBĖTI GYVYBĘ. Šešios Palangos tunto sesės ir du Kalniškių tunto broliai prieš vasaros stovyklą įsigijo Raudonojo Kryžiaus gyvybės gelbėjimo (CPR) pažymėjimus. Kursus pravedė ps. Birutė Prasauskienė. Juos baigė: broliai Tomas Stančikas, Darius Prasauskas ir vyr. skautės Irena Žukaitė, Audronė ir Ilona Bužėnaitės, Danutė ir Laima Prasauskaitės ir Angelė Sodeikaitė.

STOVYKLOS ĮVERTINIMAS. Baigiantis šių metų Los Angeles vasaros stovyklai, sesių tarpe slaptu balsavimu buvo prarastas stovyklos įvertinimas. Gauta įdomių atsakymų. Geriausias įvykis — plaukiojimas laiveliais, blogiausias — su-

Dviejų gelbėtojų metodą demonstruoja Audronė Bužėnaitė ir Angelė Sodeikaitė

Dirbtinį kvėpavimą rodo • sesė Danutė Prasauskaitė

mažinti naktiniai puolimai. Vienai sesei labai patiko „iškylos lidėja“, bet labai nepatiko, kad „reikėjo eiti į iškylą“. Visoms patiko stovyklos maistas ir virėjos ir bendra stovykla su paukštytėmis ir vilkiukais!

KAIP REIKIA PULTI. Naktinis puolimas yra senas skautų paprotys. Puolimo pasisėkimas priklauso nuo atsargumo, tylos, rūbų spalvos ir sugebėjimo pasislėpti.

Rūbų spalva yra labai svarbu. Reikia nešioti tamsius rūbus, kad sargyba tavęs negalėtų pastebėti. Reikia ir gerų batų, kad negirgždėtų ir būtų patogų kojoms.

Kai eini, reikia aukštai kelti kojas, kad nepasipirtum akmenų ir nešlamėtum per lapus ar spyglius. Reikia vaikščioti medžių šešėliuose, nes šešėlis gali tave išduoti. Neiškišk galvos iš už akmens. Atsitūpk, taip yra saugiau. Lygumoje, kur nėra medžių, nebėk stačia. Slink rankomis ir kojomis, prigulus arti prie žemės.

Kai eini pulti su didele grupe, yra daug geriau slinkti po vieną, nes tada mažiau triukšmo, ir daugiau garantijos, kad nebūsi surasta.

Dabar, kai jau žinote, kaip reikia taisyklingai pulti, būkite atsargios ir linkime jums laimės!

„Dumblės“ — Rūta, Rita, Inga, Vita ir Vida

BROLIJOS VADIJOS PASTOGĖJE

Antrasis Brolijos vadijos aki-vaizdinis posėdis įvyko rugsėjo 15 d. Jame dalyvavo visi Los Angeles apylinkėje gyvenę Brolijos vadijos nariai ir Kalifornijoje atsilankę Chicagos Lituanicos skautų tuntininkas j.ps. K. Miecėvičius.

Posėdžio metu svarstyta:

1. Tuntininkų-kių ir vadovų-vių suvažiavimas, įvykstantis lapkričio 22—24 dienomis prie Clevelando, amerikiečių skautų stovyklavietėje prie Beaumont. Suvažiavimo ūkio reikalais rūpinsis Clevelande gyvenęs v.s. V. Jokubaitis, programas sudarys v.s. Č. Kiliulis ir v.s. L. Milukienė.

2. Nutarta raginti galinčius rašyti asmenis paremti Skautų Aidą mums rūpimais klausimais — rašiniai. Vadijos skyrių vedėjai paprašyti įsteigti savo skyrelius ir perijodiškai teikti rašytą medžiagą, kad Skautų Aidas būtų įdomus visiems skautams.

3. Silpnai mokančių lietuvių kalbą skautų problema jau daro savo įtaką. Į tai atkreiptas dėmesys ir bus padarytos atitinkamos išvados.

4. Brolijos narių kompiuterinės kartotekos sudarymu rūpinasi Brolijos išdininkas s. R. Bužėnas. Vienetų vadovai tuo reikalu netrukus gaus smulkesnius nurodymus.

5. Tolimesni rajonai, kaip Europos ir Brazilijos, reikalingi įvairios pagalbos. Nutarta tuos rajonus visomis priemonėmis remti, pasiūnčiant instruktuojančius vadovus praveisti kursus, stovyklas ir pan.

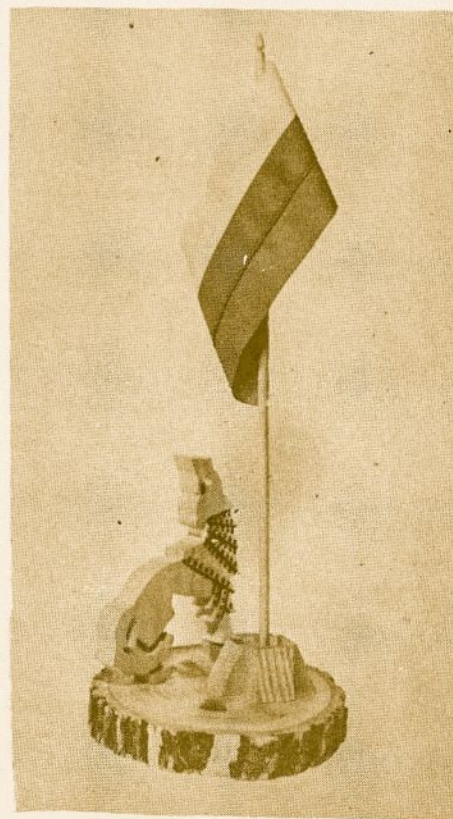
6. Brolijos V.S. Krivulė jau rengiama ir netrukus pasieks vienetų vadovus. Joje bus duodamos

pagrindinės gairės Brolijos veiklai.

7. Jūrų skautų skyriaus vedėjas j.v.s. S. Makarevičius šią vasarą keliavo po JAV ir Kanadą. Jis pateikė savo išpūdžius apie lankymąsi jūrų skautų vienetuose bei pasitarimus su jūrų skautijos vadovais. Jūrų skautai žada suintensyvinėti savo veiklą.

8. VS Pavaduotojas v.s. K. Matonis rugsėjo 1—2 dienomis su skautų skiltimi iš Worcesterio dalyvavo svečio teisėmis AISGO (egzilių skautų jungtinė organizacija, kurioje LSS nedalyvauja) vasaros stovykloje East Chatham, N.Y.

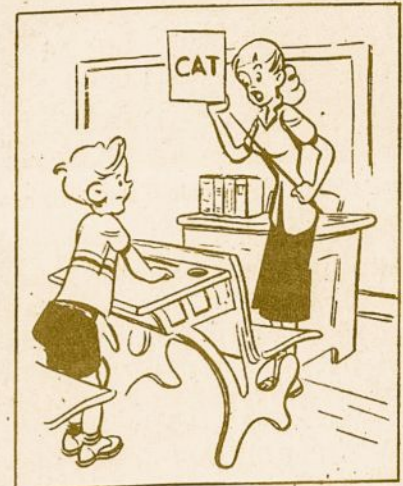
LSB inf.

SKAUTU AIDAS

6346 S. Washtenaw Ave.
Chicago, Ill. 60629

U.S. POSTAL SERVICE STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION (Required by 39 U.S.C. 3685)		
1. TITLE OF PUBLICATION SKAUTU AIDAS / THE SCOUTS ECHO in Lithuanian	2. PUBLICATION NO. 49789	3. DATE OF FILING OCT 10, 1979
4. FREQUENCY OF ISSUE Monthly except July & August	5. NO. OF ISSUES PUBLISHED ANNUALLY 10	6. ANNUAL SUBSCRIPTION PRICE \$ 5.00
7. LOCATION OF KNOWN OFFICE OF PUBLICATION (Street, City, County, State and ZIP Code) (Not printers) 6346 So. Washtenaw Ave. Chicago, IL. 60629		
8. LOCATION OF THE HEADQUARTERS OR GENERAL BUSINESS OFFICES OF THE PUBLISHERS (Not printers) Same as above		
9. NAMES AND COMPLETE ADDRESSES OF PUBLISHER, EDITOR, AND MANAGING EDITOR		
PUBLISHER (Name and Address) LITHUANIAN SCOUTS ASSOCIATION 6346 S. Washtenaw Ave. Chicago, IL. 60629		
EDITOR (Name and Address) J. Toliusis, 1220 S. California Ave. Chicago, IL. 60629		
MANAGING EDITOR (Name and Address) Same as above		
10. OWNER (If owned by a corporation, its name and address must be stated and also immediately thereunder the names and addresses of stockholders owning or holding 1 percent or more of total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a partnership or other unincorporated firm, its name and address, as well as that of each individual must be given. If the publication is published by a nonprofit organization, its name and address must be stated.)		
NAME LITHUANIAN SCOUTS ASSOCIATION, 8, Mikalaitis - President		ADDRESS 235 Coo Rd. Glenwood Hills, IL. 60514
11. KNOWN BONDHOLDERS, MORTGAGEES, AND OTHER SECURITY HOLDERS OWNING OR HOLDING 1 PERCENT OR MORE OF TOTAL AMOUNT OF BONDS, MORTGAGES OR OTHER SECURITIES (If there are none, so state)		
NAME None		ADDRESS
12. FOR COMPLETION BY NONPROFIT ORGANIZATIONS AUTHORIZED TO MAIL AT SPECIAL RATES (Section 132.122, PSM) The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for Federal income tax purposes (Check one)		
☒ HAVE NOT CHANGED DURING PRECEDING 12 MONTHS ☐ HAVE CHANGED DURING PRECEDING 12 MONTHS (If changed, publisher must submit explanation of change with this statement.)		
13. EXTENT AND NATURE OF CIRCULATION	AVERAGE NO. COPIES EACH ISSUE DURING PRECEDING 12 MONTHS	ACTUAL NO. COPIES OF SINGLE ISSUE PUBLISHED NEAREST TO FILING DATE
A. TOTAL NO. COPIES PRINTED (Net Press Run)	1184	1184
B. PAID CIRCULATION 1. SALES THROUGH DEALERS AND CARRIERS, STREET VENDORS AND COUNTER SALES	1105	1105
2. MAIL SUBSCRIPTIONS	1105	1105
C. TOTAL PAID CIRCULATION (Sum of B1 and B2)	1105	1105
D. FREE DISTRIBUTION BY MAIL, CARRIER OR OTHER MEANS SAMPLES, COMPLIMENTARY, AND OTHER FREE COPIES	60	60
E. TOTAL DISTRIBUTION (Sum of C and D)	1165	1165
F. COPIES NOT DISTRIBUTED 1. OFFICE USE, LEFT OVER, UNACCOUNTED, SPOILED AFTER PRINTING	19	19
2. RETURNS FROM NEWS AGENTS	—	—
G. TOTAL (Sum of E, F1 and F2—should equal net press run shown in A)	1184	1184
14. I certify that the statements made by me above are correct and complete.		
SIGNATURE AND TITLE OF EDITOR, PUBLISHER, BUSINESS MANAGER, OR OWNER Malvina Jonikas		
15. FOR COMPLETION BY PUBLISHERS MAILING AT THE REGULAR RATES (Section 132.121, Postal Service Manual) 39 U. S. C. 3626 provides in pertinent part: "No person who would have been entitled to mail matter under former section 4359 of this title shall mail such matter at the rates provided under this subsection unless he files annually with the Postal Service a written request for permission to mail matter at such rates." In accordance with the provisions of this statute, I hereby request permission to mail the publication named in Item 1 at the phased postage rates presently authorized by 39 U. S. C. 3626.		
SIGNATURE AND TITLE OF EDITOR, PUBLISHER, BUSINESS MANAGER, OR OWNER Malvina Jonikas		

- Ponia mokytoja, labai prašau išmokyti mane iki Kalėdų rašyti. Aš noriu parašyti Kalėdų Seneliui laišką.

Dabar jau galiu tave girdėti